గడియారం గణగణ మ్రోగింది. విమల బద్ధకంగా పక్కకు తిరిగిందే గాని లేవటానికి ప్రయత్నించలేదు. సరిగదా గడియారం నెత్తిమీద మొట్టికాయ్న అయినా వెయ్యలేదు. రూంమేట్ క్లేర్ అలా పడకమీదనించే చేయి సాగించి ఒక్క మొట్టికాయ వేసింది. గడియారం కిక్కురుమనకుండా ఆగింది. కాని, టిక్‌టిక్ అనటం మాత్రం ఆపు జెయ్యలేదు. విమల లేస్తుందని క్లేరు, క్లేరు లేస్తుందని విమల కాస్సేపు నిద్రమత్తు అనుభవించి ఎవ్వరు లేరని తెలుసుకుని క్విల్ట తొలగించుకుని ఒక్కమాటు లేచి కూర్చున్నారు. ఒకరి నొకరు చూచుకొని నవ్వుకున్నారు. ఏడు గంటలు అయినా చీకటిగా ఉంది. అదేమాట క్లేర్‌తో అంది.

"ఇప్పుడు కాదు: ఇంకా పోవాలి. తొమ్మిదింటికి గానీ తెల్లారదు" అంటూ నైట్‌గౌన్ తొడుక్కుని బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళిపోయింది క్లేర్. విమల కిటికీ లోంచి చూచింది. ఆకాశంలో మబ్బులు. 'ప్చ్!' అనుకుంది. అప్రయత్నంగానే కిటికీలోంచి థర్మామీటర్ చూచింది. 32 డిగ్రీలు ఫారిన్‌హీట్. 'అయ్య బాబోయ్! ఇంత చలే!' అనుకుంది. క్లేర్ బయటికి రాగానే విమల వెళ్ళింది. పావు తక్కువ ఎనిమిది కంతా తయారై యూనివర్సిటీకి బయలుదేరారు.

పాపం విమలకు [illegible]నటం పడలేదు. కొత్త బూట్లు కొరుకుతున్నాయి. కోటు బరువుగా ఉంది, గ్లౌస్ వేసుకున్నా వ్రేళ్ళు కొంకర్లు పోతున్నాయి. చల్లగాలికి కళ్ళల్లోనించి, ముక్కులోనించి నీళ్ళు కారుతున్నాయి, గొంతుక తడి ఆరిపోయి దాహం వేస్తున్నట్టు ఉంది. చెవులు గుయ్ మంటున్నాయి. 'బస్ ఎక్కాక ఎందు కొచ్చానా తండ్రీ?' అనుకుంది. కోట్‌జేబులోంచి మఫ్లర్ తీసి తల చుట్టూ బేండేజి చేసినట్టు, చుట్టేసింది. ఆ తరవాత తీరికగా ఒక్క మాటు అందర్నీ కలయజూచింది. ఎవరేమనుకుంటారో అని గాని, ఇది ఫాషన్ కాదే అనిగాని దిగులుపడుతున్నట్లు కనిపించ లేదు. 'చలి నించి కాపాడుకోవటమే ముఖ్యోద్దేశంగా భావిస్తున్నారు. మంచిదే' అనుకుని తన సీట్‌లో ఒదిగి కూర్చుంది. క్లేర్ నాలుగు సీట్లు అవతల కూర్చుని ఒక అబ్బాయితో మెల్లిగా మాట్లాడుతూంది.

పాశ్చాత్యనాగరికత అంటే పుస్తకాలు మేగజైన్లు చదివి తెలుసుకున్నదేగాని ఎక్కువ ఏమీ తెలీదు. ఎడ్మంటన్‌లో వచ్చి దిగగానే ఇద్దరు భారతీయ విద్యార్థులు వచ్చి ఆమెను రిసీవ్ చేసుకుని ఒక ఇంట్లో గది చూచి ఆమెను దింపి వెళ్ళారు. నాలుగు రోజులు పోయాక వాళ్ళిద్దరికే క్లేర్‌ను తెచ్చి గది షేర్ చేయమని చెప్పి వెళ్ళారు. అది పెద్దగది. ఒక మూలలో ఎలక్ట్రిక్‌స్టౌ, ఫ్రిజు, సింక్ ఉన్నాయి. ఆ గదిని ఆనుకుని బాత్‌రూం ఉంది. అరవై డాలర్లు, చెరొక ముప్పై కట్టాలి. పోనీలే అనుకుంది. క్లేర్ చాలా సరదాగా హుషారుగా ఉంటుంది. ఒక విధమయిన పసుపుదనంతో మెరిసే తెల్లవెంట్రుకలు, నీలం కళ్ళు, మొన కాస్త పైకి వంగిన ముక్కులు. గులాబిరేకు ల్లాంటి చెక్కిళ్ళతో ఎంతో అందంగా ఉంటుంది. ఇక్కడి లెక్కన ఆమె అందగత్తె అని యూనివర్సిటీ ప్రాంగణంలో అడుగు పెట్టిన మరుక్షణంలోనే విమలకు తెలిసిపోయింది. క్లేర్ అందరిని ఎంత ఆకర్షిస్తున్నది! నాలుగు రోజులు పోయాక విమలకు ఎంతో ఆశ్చర్యం వేసింది. తాను అందగత్తెనని క్లేర్‌కు తెలుసు. అయినా మగవాడిని ఆకర్షించాలని క్లేర్ పడే తాపత్రయం చూచింది. కొన్నాళ్ళ పోయాక క్లేర్ అంటే ఒక విధమైన అసహ్యం వెయ్యటం మొదలు పెట్టింది. కొన్నిసార్లు తన్ను తాను నిందించుకునేది. క్లేర్ మంచిపిల్ల. స్నేహశీలి. తనతో బజారుకి వచ్చి కావలిసిన వస్తువులు కొనుక్కోవటంలో సహాయం చేసేది. అంతా కొత్తగా ఉండి అయోమయంగా ఉన్న ప్రథమంలో క్లేర్‌కూడా ఉండి అన్నీ బోధపరిచి సహాయపడింది. ఆ ధోరణి తప్పు అని తెలిసినా క్లేర్ అంటే హృదయంలో అసహ్యాన్ని నింపుకుంది.

నెల రోజులు గడిచిపోయాయి. ఆ రోజు శుక్రవారం. ఇద్దరు బస్ కోసం వేచి ఉన్నారు. ఇంతలో కాస్త దూరంలో ఒక కారు ఆగింది. ఒక స్టూడెంట్ కారు దిగి క్లేర్ దగ్గిరికి వచ్చి తన్నుతాను పరిచయం చేసుకుంటూ ఎం. ఎస్. సి. విద్యార్థిని అని తనతో ఆ రోజు మూవీకి వస్తే సంతోషమని చెప్పాడు. క్లేర్ సరేనంది. తన అడ్రస్ ఇచ్చి సరిగ్గా ఏడు గంటలకు రమ్మంది.

> ఆనందం అరుదుగా మాత్రమే లభించేది. ఆనందానుభూతికన్న కోరవలసినది మనిషికి మరొకటి లేదు. ఆ ఆనందాన్ని మరొకరు పంచుకొన్నప్పుడు ఆనందం ఇనుమడిస్తుంది. ఆ ఆనందంతో బాటుగా బాధను, దుఃఖాన్ని కూడా పంచుకొని, ఉపశమనం కలగజేసే వారు ఉంటే?

గది చేరిన వెంటనే క్లేర్ ముస్తాబు ప్రారంభించింది. ట్రాన్స్పరెంట్ స్టిక్‌దిద్దుకుంటూ అంది "విమలా, నా బల్ల సర్దుతావూ? నా డేట్‌వస్తే బావుండదు!" విమల చటుక్కున అంది "ఏం, లోపలికి తెస్తావా? ఎక్కడ కూచుంటారు?" క్లేర్ మామూలుగా జవాబిచ్చింది. "లోపలికి రాడు. మరి గుమ్మంలో నుంచుంటాడుగా. గది కనబడదూ? నిన్ను పరిచయం చేయొద్దూ?" అంది.

విమలకి ఇది అంతా నచ్చలేదు. కానీ మారుమాట్లాడకుండా గది సర్దింది. నాలుగు నిమిషాలు తక్కువ ఏడింటికి అతను వచ్చాడు. క్లేర్ తలుపు తీసింది. "హయ్" అంటే "హయ్" అనుకున్నారు. అంటే హల్లో అన్నమాట. విమలను పరిచయం చేసింది. "కొంచెం సేపు కూర్చుందామా?" అని అడిగింది. విమల లోలోపల మండిపోయింది. వాళ్ళిద్దరు కూర్చుంటే తనేం కావాలి? తనెక్కడికి పోవాలి? ఆమె ఆలోచనల కంతరాయం కలిగిస్తూ, ఆమెకు నెమ్మది కలిగిస్తూ అతనన్నాడు "థాంక్స్. టైం ఎక్కువ లేదు. వెళ్దాము మళ్లీ చూస్తాను" అని విమలతో చెప్పి క్లేర్‌తో వెళ్ళిపోయాడు. ఆమె నడుము చుట్టూ అతడి చెయ్యి ఉంది. వీక్‌ఎండ్స్‌లో సెలవ రోజుల్లో అతడు అంటే, మైక్ తరుచు వచ్చి క్లేర్‌ను బైటికి తీసుకువెళ్లే వాడు. కొన్ని సార్లు క్లేర్ వచ్చేసరికి రాత్రి పదకొండు పన్నెండు అయ్యేది.

నెల రోజులు పోయాక ఒకనాడు క్లేర్ అడిగింది. "అస్తమానం ఇంట్లోనే ఉంటావు. విసుగేయదా? ఏం తోస్తుంది?"

"టి. వి. చూస్తాను హోంవర్క్ చేస్తాను. చదువుకుంటాను. బాగానే తోస్తూంది" కాస్త కటువుగానే అంది.

క్లేర్ భుజాలెగరేసింది.

"డేటింగ్‌కు ఎవ్వరూ అడగలేదా? నువ్వు మరీ రిజర్వ్డ్‌గా ఉంటే ఎవరూ అడగరు" పెద్దక్కయ్య సలహాలా ధ్వనించింది విమలకు.

కానీ క్లేర్ మాటలు జుగుప్సాకరంగా అనిపించాయి. ముఖం గాంభీర్యాన్ని నింపుకుంది.

"అలా పరాయి మగవాడితో తిరగటం మాకు చాల తప్పు. అందుకే రిజర్వ్డ్‌గా ఉండాలి."

క్లేర్ ఆశ్చర్యాని కంతులేదు. ఇరవై సంవత్సరాలు కూడా నిండని క్లేర్‌కు 'తప్పు' అన్న మాటకు అర్థం వివరంగా తెలీలేదు. "తప్పు! ఏం తప్పు!" అంది.

విమల ఆవేశాన్ని అణుచుకుంది. "మా ఆచారాలు, మా సంప్రదాయాలు, మా అలవాట్లు అన్నీ పెళ్ళయ్యే వరకు స్త్రీపురుషుల్ని వేరుగా ఉండమంటాయి. నువ్వు చేస్తున్నది మాకు చాల తప్పు."

క్లేర్ చిత్రంగా నవ్వింది. "మా సంఘం మమ్మల్ని అలా తిరగమంటుంది. అలా వెళ్లకుండా నీలా ఇంటిపట్టున కూర్చుంటే మాకు పెళ్ళిళ్ళు కావు. సంఘం కోసమో భద్రత కోసమో లేక మానవులం అనో తప్పక పెళ్ళాడాలి. పెళ్లి చేసుకోవాలంటే తిరగాలి. కనక దీన్ని తప్పు అనటానికి వీల్లేదు. రసెల్ అన్నట్టు తప్పు అనేది భౌగోళికం. పెళ్ళికి ముందర గర్భం దాల్చితే అది తప్పు. కానీ కొన్ని ఆఫ్రికాజాతివారికి గర్భం దాల్చి తను గొడ్రాలు కాదని నిరూపిస్తేనే పెళ్లి అవుతుంది. గర్భం దాల్చకపోతే అది తప్పు. ఒకటా ఎన్నో ఇలాంటివి. "అందమైన కనుబొమ్మల్ని ఓ సారి ఎగరేస్తూ భుజా లెగరేసింది.

"ఔననుకో. అందుకని మాకు సరిపడే విధానంగా మేం మసులుతాము, మీకు సరిపడే విధానంగా మీరు మసులుతారు. . . కానీ ఒకటి నిష్కర్షగా చెప్పగలను. మాది తప్పు కాదు. మీది ఎప్పటి తప్పే."

"ఒక్క నిమిషం ఆగు" అంటూ నిటారుగా కూచుంది క్లేర్. "అయితే ఈ కట్టుడలు ఈ హద్దు పద్దులు ఒక్క స్త్రీకేనా?"

"ఊహూ. ఇద్దరికీను."

"అంటే పెళ్ళికాకముందు స్త్రీ పురుషులకు వేరే సంబంధం ఉండరాదన్నమాట. స్త్రీపురుషులు పవిత్రంగా 'కన్య'ల్లా ఉండాలి. అయితే మీ మగవాళ్ళ చాలా మంచివాళ్ళై ఉండాలి."

"ఔను. పరాయి స్త్రీతో అనవసరంగా మాట్లాడరు. పెద్ద పట్నాలల్లో తప్ప ఆడపిల్లల్ని వెంట వేసుకుని తిరగరు. అసలు ఆడపిల్ల అంత ధైర్యంగా చనువుగా వెళ్లదు." ఎంతో గర్వంగా చెప్పుకుంది.

క్లేర్ కొంచెం సేపు మౌనంగా చూస్తూ ఉంది

గులాబి ముల్లు

-కోమలాదేవి

పోయింది. తరవాత ఆమె ముఖంలో కఠినత్వం కనబడింది. కాస్త ముందుకు వంగి అంది "అయితే మీ ఇండియన్స్ ఇక్కడికి వచ్చి పంజరంలోంచి బైటపడిన చిలకల్లా స్వేచ్ఛావిహారం చేస్తూ మమ్మల్ని వెంట వేసుకు తిరుగుతారెందుకు? అంటే దూరంగా ఉన్నారు కాబట్టి మీ కేం తెలియదన్న ధైర్యంతో దొంగచాటు వ్యవహారమన్న మాటేగా? పరాయి మగవాడితో తిరగటం తప్పులేని మాతో పరాయి స్త్రీతో తిరగటం తప్పుగల మీ పురుషులు కలిసి తిరిగితే ఎవరిది తప్పు? ఆ రావ్ ఉన్నాడే' అతడి సంగతి నీకు తెలీదు కాబోలు! డేటింగ్‌కు అడగటంతో సరిపుచ్చుకోడు. తన గదికి రమ్మంటాడు. 'సరే వస్తాను. పెళ్లి చేసుకుంటావా?' అంటే గుటక వేస్తాడు. అంత మాత్రానికి వేరే దగ్గిరికి వెళ్లొచ్చుగా. ఎవర్తెనా మోసం చేసి అన్నీ దులిపేసుకుని తాజా సరకులా మీ దేశంలో కాలు పెడతాడు. అది మీ కందరికీ సంతోషం."

విమల ముఖంలోని ఆశ్చర్యార్థకాన్ని చూచి క్లైర్ నవ్వింది. ఆమె పక్కలో కూర్చుని భుజం మీద చెయి వేసింది. "నాకు తెలుసు. అసలు నీ కేమీ తెలియదని. మీ ఇండియన్స్ అందరూ అలాంటి వారు కాదనుకో. కానీ చాలామంది అలాంటివారే. బుద్ధిగా పెళ్లాడిన వారున్నారు, మోసం జేసినవారుకూడా ఉన్నారు. వాళ్లను గూర్చి గర్వంగా మంచివాళ్లని చెప్పుకో నక్కర్లేదు. అలా ఇలా కూడా ఉన్నారన్న విషయం మరిచిపోరాదు."

తనకన్న చిన్నది పెద్ద అరిందాలా మాట్లాడుతుంటే విస్తుపోయి విన్నది విమల. కానీ తన్ను తాను సముదాయించుకో లేకపోయింది. ఏది ఏమైనా తను గొప్ప అనుకుంది. ఆ నాటినుంచి క్లైర్ అంటే మరి కాస్త ఉపేక్షించటం మొదలు పెట్టింది. క్లైర్ రాగానే ఏదో పుస్తకం ముందు వేసుకుని చదువుతున్నట్లు నటించేది. క్లైర్‌కూడ ఎక్కువగా మాట్లాడేది కాదు. రానురాను వారిద్దరి మధ్య మాటలు కరువయ్యాయి. వీక్‌ఎండ్స్‌లో క్లైర్ అలా బైటికి వెళ్లినప్పుడంతా విమలకు తేళ్లు, జెర్రులు పాకినట్లుండేది.

ఒక రోజు సాయంత్రం ముస్తాబౌతూ విమల[illegible]ంది "నీకు మెహతా తెలుసా? అగ్రికల్చర్ డిపార్ట్‌మెంట్‌లో ఉంటాడు."

"తెలుసు" అంది ముభావంగా.

"[illegible] హోటల్‌లో డిన్నర్, డాన్సింగ్ ఉంది. నీకు [illegible] కిష్టమైతే ఫోన్ చేయమన్నాడు. ఇదిగో నంబర్. . . ఒక్క టికెట్ ఐదేసి డాలర్లు. తనే కొంటాడుట."

విమల లోలోపల మండిపడింది. తనలాగే తన్ను కూడా [illegible]ర్చాలని చూస్తోందా? మా వాడు కాదా మీ వాడే రమ్మంటూంటా, అని ఎగతాళి చేస్తోందా? మా దేశంలో చేయని పనులను ఇక్కడ ఎంత స్వేచ్ఛగా చేస్తున్నాడో చూడు అందునా [illegible] [illegible]స్తున్నాడు చూడు ! అని వేలెత్తి చూపుతోందా? ఇలాంటి ఆలోచనలతో.ఆమె మౌనం దాల్చింది. ఫోన్‌నంబర్ డయల్ చేసింది అక్కడినించి [illegible] రాగానే ఎంతో కటువుగా "నేను రాను. చాలా థాంక్స్" అని పెట్టేసింది.

ఉద్భ్రాంత యువశక్తి

దాశరథి

కొత్త పాట పేరుతో చెత్తపాట పాడకు,
కొత్తదనం నీడలో రిత్తదనం పెంచకు,
గుడ్డవిడిచి నడ్డి విరిచి రోడ్డుమీద నడువకు,
కూడులేని గుడ్డలేని కోట్లాది జనావళికి
కడుపునింపు మార్గమేదో కనుగొనడం మరువకు,
ఇజాలతో బుజం కలిపి నిజం దాచ జూడకు.

వినగొట్టేవా రుందురు, చెడగొట్టేవా రుందురు
ముచ్చెరగుల నొక్కటిగా ముడివేసే వారు లేరు,
పెడదారిని పట్టించే భడవలు ఉన్నారు కాని
మంచి దారిలో నడిపే మాన్యులెవరు కానరారు.

వెర్రితలలు వేసినట్టి కుర్రతనపు బుర్రలలో
వివేకాన్ని వెలిగించే వివేకానందుడు లేడు
దేశభక్తి కవనశక్తి కలగలిసిన మహా వ్యక్తి
భరతమాతృ నందనుడు అరవిందుడు కానరాడు.

ఆసేతు హిమాచలము ఐకమత్య సూత్రంతో
బంధించిన త్యాగశీలి గాంధీజీ లేనె లేడు
విప్లవ భావావేశం వెల్లివిరియు హృదయంతో
జగానికే నేతయైన జవాహరూ పోయాడు.

నిన్ను నీవు తెలుసుకో కన్ను విప్పి చూసుకో
భరతజాతి ఏకతకు భంగం రానీయకు
వినాయకుల బొజ్జలను పెంచ ప్రయత్నించకు
నీకు నీవె నేతవుగా నిటారుగా నిలబడు.

మోసగాళ్ల వేషాలను మొదలే పసిగట్టు
వాళ్ల యెత్తు జిత్తులను, వేళ్లతోనే పెకలించు
ప్రమత్తతకు లొంగకు, ప్రశాంతిని వదలకు
ప్రజాబలం మరువకు, ప్రళయానికి జడియకు,

భారతీయ యువకుడా!
దారి తప్పకు!
అనుకరించి అనుసరించి
అశక్తుడవు కాబోకు!

పిల్లికూత — సంగీతం
పేరిట వినిపించకు
పిచ్చిగీత — నవ కళగా
వీథులలో చాటకు

బూతు వ్రాసి — నవ కవితా
రీతిగా నటించకు
గంతులేసి — నవ నాట్యం
ఇంతేనని ప్రవచించకు

దయ్యాన్నే దైవమని
కయ్యానికి లేవకు
అన్ని నాకె కావాలని
అత్యాశకు పోబోకు

నిరాశనూ దురాశనూ
నీ చెంతకు రానీకు
మారుతుంది కాల మనే
మాటను నమ్మ

హింసనుండి సమ సమాజ
హంస ఉద్భవించుననే
అసత్యాన్ని నమ్మకు
హంతకుడవు కాబోకు

భరతజాతి ఒక్కటనే
పలుకు మరువకు,
భాషా భేదాల గొడవ
పట్టించుకోకు. ★

క్లైర్ అంతా గమనించి భుజాలెగరేసి తన ముస్తాబులో మునిగిపోయింది. సాయంత్రం ఏడు గంటలకి మెహతా వచ్చాడు. కుశల ప్రశ్నల తరవాత అడిగాడు.

"ఏమైనా ప్రోగ్రాం ఉందా? క్లైర్ చెప్పింది మీరు ఎక్కడికీ వెళ్లరని. వేరే వాళ్లతో వెళ్లటానికి బిడియపడతాడని నాతో తీసుకెళ్లాలనుకున్నాను. మీకే అభ్యంతరం ఉండ దనుకున్నాను. ముగ్గురం సరదాగా వెళ్లచ్చు. రాకూడదా?"

విమల మామూలుగానే అంది "ఏమిటో మన దేశంలో అలా తిరగలేదు. ఇక్కడ తిరగాలనిలేదుకూడా. మీరు వెళ్లిరండి."

మెహతా సీరియస్‌గా అన్నాడు. "మీరు బిక్కు బిక్కుమంటూ స్నేహితుల్లేకుండా అస్తమానం ఈ గదిలో కూర్చుంటారనే నేను, ఈ ప్రోగ్రాం వేశాము. ముగ్గురం వెడితే ఎంతో నిండుగా ఉంటుంది. కాదనకండి వేడుకున్నట్టుగా అడిగాడు. విమలకు అంగీకరించక తప్పలేదు.

అది చాలా పెద్ద హోటల్. బాత్‌రూం ఎంతో అందంగా ఉంది. చక్కని సంగీతం మెల్లగా విన వస్తోంది. ముగ్గురు భోజనం అయిందనిపించుకున్నారు. విమలకు డాన్స్‌రాదు. అలా ఓ మూలగా కూర్చుంది. మొట్టమొదటిసారిగా మెహతా క్లైర్‌తో డాన్స్ చేశాడు. ఆ తరవాత వచ్చి విమల పక్కన కూర్చుని కబుర్లు చెప్పాడు. క్లైర్ ఎందరితోనో డాన్స్‌చేసింది. క్లైర్[illegible]సు చూస్తూ అన్నాడు. "క్లైర్ చాలా ప్రెటీగా ఉంది కదండీ!" క్లైర్‌వైపు దృష్టి సారించి "ఔను" అంది. హృదయపూర్వకంగా అనలేదు, అవి గ్రహింపుకు రాగానే సిగ్గు పడింది. విమల 'ఔను డాన్స్

జెలసీ అంటారు.' అనుకుంది. మరోసారి పరీక్షగా చూచింది. వంకీలు లేకుండా దువ్విన వెంట్రుకలు పట్టుకుచ్చుల్లా ఆమె గుండ్రని భుజాలమీద నాట్య మాడుతున్నాయి. అరవిచ్చిన పెదిమలు మందహాసాన్ని నింపుకున్నాయి. ఆమె సన్నటి నడుము విలాసంగా వయ్యారంగా తిరుగుతూంది. నల్లటి సూట్ వేసుకున్న ఆమె పార్టనర్ సమక్షంలో చంద్రవంకలా ప్రకాశిస్తూంది. వారి జంట విమల వాళ్లను సమీపించింది. క్లేర్ క్రేగంట వారిని చూచి చిరునవ్వు చిందిస్తూ అతనికి మరింత దగ్గరగా జరిగింది. సంగీతం టెంపో మారింది. కొత్త డాన్స్ మొదలు పెట్టారు. మెహతా విమల వాళ్ళందర్నీ చూస్తూ కూర్చున్నారు.

"పెద్ద కష మేమీ లేదు· మీకు నేర్పుతాను రండి"

'అమ్మ బాబోయ్' అనుకుంది. "వద్దు. ఒక్క స్టెప్‌కూడా రాదు. తప్పు చేస్తే అభాసు అయిపోతుంది."

"ఎవరికీ తెలీదు. మరొకరికి మన సంగతి పడితేకద!" అన్నాడు. అప్పుడే పెద్ద పెద్ద కాండ్లియర్స్ ఆరిపోయాయి. గోడలకున్న దీపాలు మాత్రం వెలుగుతున్నాయి. హాల్ అంతా డిమ్‌గా ఉంది.

"వద్దులెండి. ఇలా చూస్తూ కూచుందాం." తన్ను గురించి చెప్పాడు. విమలను ఎన్నో ప్రశ్నలు వేసి ఆమెను గూర్చి తెలుసుకున్నాడు.

విమలమీద సన్నటి కాంతి పడుతూంది. ఆమె చెవులకున్న రవ్వలదుద్దులు వివిధ కాంతులీనుతూ చెక్కిళ్లమీద మెరుగులు దిద్దుతున్నాయి. దంతంలోని మార్దవం బోలిన మెడను సుతారంగా కౌగలించుకుంటున్న నీలం బెనారస్ చీరలోని జరీనక్షత్రాలు ఆమె ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలకు మినుకు మినుకుమంటున్నాయి. ఆమె నిడుపాటి కొనదేలిన ముక్కును, అర్ధచంద్రాకృతిలో నీడ పరిచిన సువిశాలమయిన కనురెప్పను చూస్తూ తన్ను తాను మైమరిచిపోయాడు.

"విమలగారూ, మీరు చాల అందంగా ఉన్నారు" అన్నాడు. ఆ అన్న తీరు విశేషం కాబోలు! ఆమె స్తంభించి పోయింది. తిరిగైనా చూడలేదు.

"ఇక్కడి మర్యాదనుబట్టి స్త్రీ అందాన్ని చూచి ఎదటనే నువ్వు అందంగా ఉన్నావు, నీ గౌన్ బాగున్నది, నీ హెయిర్‌స్టైల్ నీ కెంతో వప్పింది అనచ్చు. దానికామె ఎంతో పొంగిపోయి ఆనందిస్తూ థాంక్యూ అంటుంది. పరాయి స్త్రీని ఎవ్వరికినయినా అనచ్చు. కాబట్టి మీరు ఆశ్చర్యపడనవసరం లేదు." అన్నాడు సమర్థించుకుంటూ.

విమల చిన్నగా నవ్వి "థాంక్యూ" అన్నది. తన పెళ్ళైదు ఇరవై రెండు సంవత్సరాలు. ఎవరుకూడా తన్ను "ఇంతవరకు" నువ్వు అందంగా ఉన్నా"వని అనలేదు.

ఆ తరవాత ఓ విధమైన గర్వం వచ్చింది. తనుకూడా బాగుంటుందన్నమాట. పరవాలేదు అనుకుంది. అతడి చెయ్యి నడుమీద ఉంటే ఏదో బరువుగా ఉన్నట్లనిపించింది. రాత్రి పన్నెండు అయింది. "రోమ్‌లో ఉన్నప్పుడు రోమన్‌లా ఉండాలి" అని మెల్లిగా అన్నాడు.

మెహతా కార్లో వాళ్లిద్దర్నీ దింపి వెళ్లిపోయాడు.

"మెహతా చాలా మంచివాడు. తన హద్దులు తెలుసు. ఎదటివారు అతణ్ణి హెచ్చరించనవసరం లేదు. కానీ అంత తటస్థంగా ఉంటాడు కాబట్టి ఒంటరిగా అతడితో వెళ్లటంలో ఏ ఎక్సైట్‌మెంట్ ఉండదు." అంటూ నవ్వింది క్లేర్. "చాలా సరదాగా గడిచింది ఈ రాత్రి కదూ?" అంటూ ఆశగా చూచింది విమల వేపు. విమల "ఔను" అంది. ఆ కంఠంలోని సంతృప్తిని చూచి క్లేర్ 'అమ్మయ్య' అనుకుంది.

అప్పుడప్పుడు ముగ్గురు కలిసి అలా శ్లేవారు. ఎప్పుడైన క్లేర్ తన బోయ్‌ఫ్రెండ్‌నుకూడా తీసుకెళ్లేది. నలుగురు కలిసి ఏ నదీతీరానికో ఏ సరస్సుతీరానికో వెళ్లి సరదాగా గడిపి వచ్చేవారు. బాగా మంచు పడి చలి విపరీతంగా ఉన్ననాడు వాళ్ల గదిలోనే కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కాలం గడిపేవారు. క్లేర్‌బాయ్‌ఫ్రెండ్ చక్కగా గిటార్ వాయిస్తాడు. కొంటెపాటలు పాడి అందర్నీ నవ్వించేవాడు.

విమల తన గూడు వదిలి బైటికి వెళ్లటం నేర్చుకుంది. కూపస్థమండూకంలా ఉండటం అవివేకమే అని తెలుసుకుంది. రోమ్‌లో ఉన్నప్పుడు. . .ఉండాలి కాబోలు' అనుకుంది.

తమతో వచ్చినప్పుడు తప్ప మిగతా సమయాల్లో క్లేర్ డేటింగ్‌కు వెళ్లినప్పుడంతా విమలకు అదోలా ఉండేది. ఆమె బీర్ తాగినట్లు తెలిస్తే మరీ అసహ్యించుకునేది. అసలు ఆమెతో గదిషేర్ చేయకుండా ఉంటేనే బావుంటుందనిపించింది. మెల్లిగా మార్గం అన్వేషించ ప్రారంభించింది. కానీ చలికాలంలో ఎవరు ఇళ్లు మార్చరు. ఎండాకాలం ఇంకా నాలుగు నెలలుంది. అందాకా ఓర్చుకోవాలి.

క్రిస్మస్ సెలవలిచ్చారు. ఊరంతా సందడిగా ఉంది. క్రిస్మస్‌షాపింగ్ ప్రారంభమైంది. ఒక స్టోర్‌లో క్లేర్ పార్ట్‌టైమ్ క్లర్క్‌గా చేరింది. రోజూ ఎనిమిది గంటలకు వెళ్లి మధ్యాహ్నానికి వచ్చేది. ఒక రోజు మధ్యాహ్నం తప్పించింది. రాత్రి ఎనిమిదిన్నరకు వచ్చింది. "ఏం?" అని విమల అడగనూ లేదు, క్లేర్ చెప్పనూ లేదు. కానీ ఏదో తారుమారైందని మాత్రం క్లేర్ ముఖాన్ని చూడగానే గ్రహించింది.

అర్ధరాత్రి విమలకు మెలకువ వచ్చింది. క్లేర్ ఏడ్పు వినిలేచి కూర్చుంది. ఆమె అలా ఏడుస్తూంటే

అధికాధిక శక్తి పూర్ణత

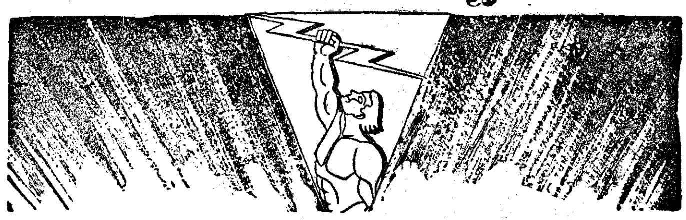

అదియే ఎస్ట్రెలా
బ్యాటరీ ఎక్కువకాలం మన్నుటకు,
ఉత్తమంగా పనిచేయుటకు కారణం
పేపర్ జాకెట్ బ్యాటరీ ప్లాస్టిక్ జాకెట్ బ్యాటరీ లోహపు జాకెట్ బ్యాటరీ

అధిక శక్తి లభించుట వల్ల— అధిక మూల్యం
ఎస్ట్రెలా బ్యాటరీలనుండి
గిట్టుబాటు అవుతుంది
ఎస్ట్రెలా
అధిక శక్తి అధిక ఉపయుక్తం.
ఎస్ట్రెలా బ్యాటరీస్ లిమిటెడ్, బొంబాయి-19.
Focus M 17 G TL

పట్టీపట్టనట్లు కాస్త ఊరుకుంది. గానీ తరవాత సహజమైన ఉత్సుకతతో క్లేర్ మంచం మీదకు వెళ్ళి కూర్చుంది. "ఏమైంది?" అని లాలనగా అడిగింది.

క్లేర్ మరికాస్త రెట్టించి ఏడ్చిందేగాని చెప్పలేదు. ఆమె చెప్పనందుకు విమలకు తెలుసుకోవాలన్న కోర్కె ఎక్కువైంది. చివరికి క్లేర్ వెక్కిళ్ళమధ్య విషయం బైట పెట్టింది. ఆ రోజు డాక్టర్ దగ్గిరికి వెళ్ళవలసి వచ్చిందట. తేలిపోయింది క్లేర్ గర్భవతి.

ఆ మాట వినటంతోనే చటుక్కున లేచి నిలబడింది. ఒక్క విషచూపు ప్రసరించి సరాసరి తన మంచం దగ్గిరికి వెళ్ళింది. క్లేర్ ఆశ్చర్యాని కంతులేదు. విసురుగా లేచి కూర్చుంది.

"ఏమైంది? ఎలా అయింది? ఎవరు?" అని అడగాలనిపించలేదా?" అంది.

విమల ఏవగింపుతో "హుఁ" అంది. "ఇంత అయ్యాక ఆ ప్రశ్నలు వేయటంలో అర్థం లేదు.

"లేదు లేదు . . . ఎంతో అర్థం ఉంది . . . అయ్యేది కాదు" అంటూ రెండు చేతుల్లోను ముఖం దాచుకుని హృదయవిదారకంగా రోదించడం ప్రారంభించింది.

విమలకు జాలి కలగలేదు. మంచం మీద కూర్చుని లైటు ఆర్పింది.

"క్లేర్ నువ్వు తిరిగిన తీరుగుళ్లకు ఇలా అవటంలో ఆశ్చర్యం లేదు. నా ఎదట నువ్వేమీ సమర్థించుకో నవసరం లేదు" ఆ చీకటిలోకూడా ఆమె ముఖం లోని ఏహ్యభావాన్ని చదవగల్గిందేమో, క్లేర్ ఒక్క దూకున లైట్ వేసి విమల పక్కలో కూచుంది.

"నువ్వు చాలా పొరబడుతున్నావు. నేను వెళ్ళింది డేటింగ్‌కి మాత్రమే. కొంతసేపు సరదాగా పది మందిలో తిరగటంలో తప్పులేదు. నిన్ను నీవు ఒకరి కర్పించుకోకుండా కేవలం స్నేహభావంతో తిరిగినంత మేరకు తప్పులేదు. నేను అలాగే తిరిగాను. నా పరిధులు నాకు తెలుసు. కానీ నా కిష్టం లేకుండానే ఒకానొక బలహీనమైన క్షణంలో ఇలా జరిగిపోయింది. ఆ తరవాత బాధపడ్డాము. ఒకరినొకరం తిట్టుకుని క్షమించుకున్నాము. దాని ఫలితం ఇది. ఇప్పుడు మేము పెళ్ళి చేసుకోవాలి. అతడికి ఉద్యోగం లేదు. పెళ్ళి చేసుకుంటామంటే తలిదండ్రుల్లు నీ దారి నీది అంటారు. కడుపులో ఉన్న దానికి నా కెవరు పని ఇస్తారు? సరే అతడు ఏదో పని చేస్తాడు. చాలీచాలని జీతం. అప్పుడీ పాప. అసలు చాలదు. దాంతో కష్టాలు ప్రారంభమౌతాయి. ఈ సాయంత్రమంతా కూర్చుని ఆలోచించుకున్నాము. పెళ్ళి చేసుకోకుండా పాప పుట్టిన తరవాత పెంపకానికిచ్చేసెయ్యాలనుకున్నాము. ఆ తరవాత అతడి చదువు పూర్తి అయిన తరవాత పెళ్ళి చేసుకుంటాము. . . కానీ. . . కానీ విమలా ఈ మగాళ్ళను నమ్మిందెవరు? ఆ తరవాత పెళ్ళాడకుండా నా పాటికి నన్ను వదిలేస్తే? అందుకే పెళ్ళి చేసుకుందాము కానీ ఈ విషయాన్ని అందరికీ రహస్యంగా ఉంచుదాము అని నేను. అతను ఒప్పుకోలేదు. నే నంటే నమ్మకం లేదా అంటాడు. ఏం చెయ్యను!"

విమలకు అంతా విన్న తరవాత కొద్దిగా జాలి వేసింది. కానీ ఆ ఇంత జాలీ ఏడుస్తూన్న క్లేర్‌ను

జ్ఞాపకాలు

చిత్రం—డి. లలిత (వరంగల్)

చూస్తుంటే మాయమై పోయింది. "నా మాట విన్నావా? అలా తిరగటం తప్పు అని ఎన్నిసార్లు చెప్పలేదు! అలా తిరిగినప్పుడు ఈ సమస్యలు ఈ ఏడుపులు గుర్తుకు రావు. స్వేచ్ఛగా విహరిస్తారు. ఆడదానివి నీ వైనా జాగ్రత్త పడనవసరం లేదూ? మగాడు దులిపేసుకుని పోతాడు. కానీ ఆడదేగా "పాప" భారాన్ని మోసేది! అన్నీ తెలుసుండి ఈ రొంపిలో దిగబడ్డావు. నేను మాత్రం ఏం చెయ్య గలను?"

క్లేర్ ఏడుపు మాని కళ్ళు పెద్దవిగా చేసి తదేకంగా విమలను చూచింది. ఆమె ముఖం ఎర్రగా కుమిలిపోయి ఉంది. పెదాలు బిగించి నిట్టూర్చింది. "నువ్వు ఏమీ చెయ్యలేవు. అసలు నీ కిదంతా అర్థంకాదుకూడా. . . అంటూ కాస్త గొంతు హెచ్చించింది.

"అసలు నీ వేం చేయగలవు? పెళ్లయ్యేటంత వరకు ఒంటరిజీవితాన్ని గడపమని చెప్పే మీకు ఇలాంటి సమస్యలెందుకుతటస్థపడతాయి? పురుషులకు దూరంగా ఉండి మా కీ బలహీనతలు లేవని చెప్పటం చాలా సులభం. కోరికలేదని చెప్పటం సులభం. కానీ పురుషుడి సమక్షంలో ఉన్నప్పుడు నీ మానసికశక్తి బైట పడుతుంది. ఒకానొక క్షణికోద్రేకాన్ని జయించగల్గిన వారే మిగతా స్త్రీలను చిన్నచూపు చూడవచ్చు కానీ నీలా నాలుగు గోడల మధ్య కూర్చున్నవారు, అటువంటి క్షణాలు తటస్థపడనివారు నీతులు గరుపుతుంటే అసహ్యం వేస్తుంది. . . నీ నుంచి నే నాసించిందేమిటి? ఒక్క ఓదార్పుమాట. ఓ మంచిమాట జాలి, దయతో నిండిన ఓ చిన్నమాట. అంతేకానీ తగుదు నమ్మా అని నన్ను రంపంతో కోసినట్లు ఏమేమో అన్నావు. . . హుఁ" అని వెళ్ళి పడుకుంది.

విమల నిర్ఘాంతపోయింది. అంతే. . . చివరికి తాను చెడ్డదయింది. 'ఒకర్ని తూలనాడటం అన్నింటికన్నా సులభమైన విషయం' అనుకుంటూ నిద్ర కుపక్రమించింది. క్లేర్ అంటూంది "జీవితం గులాబిపువ్వు లాంటిది. ముట్టుకోకు ముల్లు గుచ్చుకుంటుందని మీరంటారు. జాగ్రత్తగా ముట్టుకుని ఆఘ్రాణించు, అంటాము మేము. ఒక్కోసారి ముల్లు గుచ్చుకోక తప్పదు."

ఆ తరవాత ఇద్దరి మధ్యా సంభాషణ నిలిచిపోయింది.

ఏప్రెల్‌లో పరీక్షలైపోయాయి. ఇక వసంతం వస్తోంది. వెంటనే ఇల్లుకూడా మార్చుకోవాలను కున్నది. మెహతా ఆ సాయంత్రం వచ్చాడు. ఇల్లు చూడమని చెప్పింది. పరీక్షలైపోయాయి. కాబట్టి మెహతా తరుచు వస్తూపోతున్నాడు. ఒక రోజు స్నేహితులంతా ఓ ఇరవై మంది నదీతీరానికి పిక్‌నిక్‌కి వెళ్ళారు. భారతీయులు, ఆఫ్రికన్లు, పర్షియావారు, పాకిస్తానీవారు, ఇండోనీషియావారు, కెనెడియన్లు, ఆంగ్లేయులు, రకరకాల వ్యక్తులున్నారు. ఎంతో సరదాగా కార్లలో, ట్రక్కులలో బయలుదేరారు.

మధ్యాహ్నం భోజనం ముగించుకున్న తరవాత జంటలు జంటలుగా అందరు విడిపోయారు. మెహతా, విమల కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నదీతీరంలో నడుస్తూ వెళ్ళారు. ఎంత దూరం వెళ్ళారో! సస్కాచవన్ నది తీరం ఎంతో రమణీయంగా ఉంది. త్రికోణాకారం లోని ఎవర్‌గ్రీన్‌చెట్లు పచ్చగా నిగనిగలాడుతున్నాయి. వలసవెళ్లిన పక్షులు, కెనడాబాతులు గుంపులు గుంపులుగా నీలాలనింగిలో పయనిస్తూ అక్కడక్కడ చెట్ల గుబుర్లలోకి దిగుతున్నాయి. మోడువారినట్లు వృక్షాలు చిగిరిస్తున్నాయి. మంచు కరిగిన నీరు వెల్లువలై గలగల ప్రవహిస్తుంటే విమల ఆ ప్రకృతిని తిలకిస్తూ తన్మయురాలైంది. గోదావరి కళ్లలో మెదిలింది కాబోలు! "ప్రపంచం నిద్రనించి మేల్కొంటున్నది విమలా!" అన్నాడు.

"ఔను అందుకే ఇక్కడివారుకూడా నిద్ర మేల్కొన్నట్లు హుషారుగా ఉంటారు."

"ఈ అయిదు నెలలు మాత్రమే" ఈ అయిదు నెలలు సూర్యుడు కనిపిస్తాడు. ఒక్క క్షణం వృథా పోనియ్యరు. ప్రాణదాత సూర్యుణ్ణి ఆరాధించరుగాని అంతపనీ చేసినట్లుంటారు" వారు మరి కాస్త దూరం వెళ్ళారు. చెట్లు అంత గుబురుగా లేనందువల్ల చల్లగాలి రివ్వున వీస్తుంటే విమలకు చలి వేసింది.

"షూ, షూ. . ." అంటూ చేతులు ఎదమీద కట్టుకుంది. "స్వెట్టర్ పనికిరాకుండా ఉంది" అంటూ ఓ చెట్టు బోదెనానుకుంది. మెహతా చటుక్కున తన కోటు దీసి ఆమెకు కప్పాడు. "అయ్యో మీకు" అంటూ దాన్ని తీయబోయింది. కానీ అతను తీయనివ్వ లేదు. ఆమె భుజాలమీద అతని చేతులు బలంగా ఉన్నాయి. ఆ క్షణంలో వారి కదలికను ఎన్నిక చేయలేరు. ఎవరు ముందు కదిలింది తెలియదు గాని మెహతా చేతులు ఆమె భుజాలు వదిలి నడుము మీదికి జారాయి. మరుక్షణంలో లతలా విమల

అతణ్ణి అల్లుకుపోయింది. సుకుమారంగా అరివిచ్చిన పెదిమల మీదికి ఆశగా వంగి తన పెదిమలు అందిచ్చాడు. అలా ఎన్ని క్షణాలు నుంచున్నారో! ఊపిరి సలుపుకోటానికి ఎడమై కళ్ళు తెరిచి చూసుకున్నారు. సిగ్గుతో తల వంచుకుంటూన్న విమలను గాఢంగా హృదయానికి హత్తుకున్నాడు.

"విమలా నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. నీ కిష్టమైతే పెళ్ళి చేసుకుందాము" అన్నాడు.

అతని కౌగిలిలో, ఆ ప్రేమవాహినిలో, నూతన చైతన్యం జాలువారుతుండగా అశక్తతతో అతని బాహువుల్లో ఇమిడిపోతూ ఉద్రేకంతో "ఊ" అంది.

శృతి కలిపి ఒకే రాగాన్ని అతి మధురంగా ఆలాపిస్తూన్న హృదయాలు తన్మయత్వంలో తమ ఉనికినే విస్మరించినట్లున్న క్షణాన సమీపంలో అలికిడై మాటలు వినవచ్చాయి. మెహతా చటుక్కున కాస్త దూరంగా నుంచున్నాడు. ఆ మధురానుభూతిని వెంటనే మరువలేక విమల బోదెనానుకొని గట్టిగా కళ్ళు మూసుకుంది. అతడి కౌగిలిలో ఇమిడి పోవాలని ఆ హృదయకంపనంలోని అనూహ్యమైన ఆనందాన్ని మరోమాటు అనుభవించాలని ఆ చుంబనంలోని తీయదనాన్ని చవి చూడాలని ఆరాటపడుతున్న ఆమె శరీరాన్ని హృదయాన్ని అదుపులో పెట్టుకోలేక సతమత మౌతున్న క్షణాన మెహతా ఆమె చేతిని అందుకున్నాడు.

"మన దేశంలో మనకు పెళ్ళి కావటానికి కెన్నో అడ్డంకులున్నాయి. నువ్వూ, నేను అన్నింటిలో వేరే. కానీ ఇక్కడ మనం భారతీయులం. నువ్వు ఇష్టపడితే వెంటనే పెళ్ళి చేసుకుందాం. కాదంటే వెళ్ళాకనే చేసుకుందాం. నీ ఇష్టం."

అంతలో ఓ జంట అక్కడికి రావటంతో విమల జవాబు చెప్పలేకపోయింది.

రాత్రి ఒంటరిగా గదిలో పడుకుని ఆలోచిస్తూంది. తనవారు ఇండియాలోనైతే ఈ పెళ్ళికి అసలు ఇష్టపడరు. తనకు, మెహతాకు ఎందులోకూడా సామరస్యం లేదు. కులం, భాష, తిండి, కట్టు, జాతి అన్నీవేరే. తన జీవితంలో పెద్దల నెదిరించటం ఇదే మొదటిసారి అవుతుంది. తను ఆగలేదని తనకు తెలుసు. మెహతా కనబడితే చాలు వీలైతే ఈ రాత్రికే పెళ్ళాడి పోగలదు. 'ప్రేమ అంటే ఇదే కాబోలు!' అనుకుంది. కళ్ళు మూసుకుంటే మెహతా కనబడుతున్నాడు. [illegible]పోయిన దాన్ని పదేపదే మనసులో అనుకుంటూ [illegible] తాలూకు ఆనందాన్ని అనుభవిస్తూంది. క్లేర్ [illegible] గ్రహించి నిద్ర నటించింది.

మరుసటిరోజు సాయంత్రం మెహతా వచ్చాడు. [illegible]వంత త్వరలో పెళ్ళి చేసుకుందామని చెప్పింది. వంట చేసుకుని ఇద్దరు తిన్నారు. రాత్రి పది గంటలు [illegible] చీకటి పడలేదు. ఊరంతా సందడిగా ఉంది. [illegible]గా కిటికీ డ్రేప్ లాగుతూ అడిగాడు.

"క్లేర్ ఎప్పుడు వస్తుంది" ఓరగా చూస్తూ.

"అర్ధరాత్రి పన్నెండు ఒంటి గంట మధ్యలో. [illegible] టెవ్‌గా పనిజేస్తూంది. . . పాపం" ఆ మాట [illegible] గాని విమలకు ముచ్చెమటలు పోశాయి. ఈ [illegible]ం ఎందుకాడింది? క్లేర్ మరో గంటకంతా [illegible] కదా! అంటే పరోక్షంగా సమయం [illegible] చెప్పటమేగా? ఈ ఏకాంతాన్ని తగిన [illegible]ంచుకోటానికి తన అభ్యంతరం ఏమీ లేదని తెలియజేయటమేగా? మెహతా తలుపు సరిగా వేయటానికి వెళ్ళాడు. విమల అంతవరకు ఈ అదను కోసం వేచి ఉన్నదల్లా ఒక్కసారి ఏ భయం చుట్టుముడుతూండగా గాభరాగా కలయజూచింది. క్లేర్ తలగడ క్రింద పుస్తకం సగం అక్షరాలు మాత్రమే కనబడుతున్నాయి. పూర్తిచేసి చదువుకుంది. "టుడి అన్‌వెడ్‌మదర్" అని. అశక్తతతో ఏమిచేయను తోచక సోఫాలో కూర్చుండిపోయింది. ఆమె మెదడు పని జేయటం మానేసింది. అంతా శూన్యం. కనబడుతున్నదల్లా మెహతా. మెల్లగా అడుగులేస్తూ వచ్చి పక్కలో కూర్చున్నాడు. అతని స్పర్శకు ఎక్కడికో నందనవనానికి హాయిగా తేలిపోతున్నట్లయింది. ఆత్రంగా, ఆశగా కళ్ళలో కళ్ళు కలిసింది. . . అంతలోనే తలుపు చప్పుడైంది. ఇద్దరు ఎడమై చటుక్కున లేచి నుంచున్నారు. కాల్‌బెల్ రెండు సార్లు మ్రోగింది. తడబడుతున్న అడుగులతో అందుకోవాలన్న ఆనందం దూరమై పోయిందే నన్న కోపంతో తలుపు తీసింది.

దిగులు

చిత్రం—డి. లలిత (వరంగల్)

ఎదురుగా క్లేర్. ఇద్దర్నీ మార్చి మార్చి చూచి అదోలా నవ్వింది.

ఆ నవ్వుకు అర్థం ఒక్క విమలకే తెలుసు. అప్పటికి ఆమె మస్తిష్కంలో ఎన్నో ఆలోచనలు తరుముకు వచ్చాయి. సిగ్గుతో, బాధతో, అనిర్వచనీయమైన ఆవేదనతో కిటికీ డ్రేప్ లాగి బైటికి చూస్తూ నుంచున్నది. మెహతా ఆమెను సమీపించి "నిన్నింత ఇరకాటంలో పడేశాను. క్షమించు విమలా. పెళ్ళికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేసిగాని నీ దగ్గరికి రాను" ఆమె చేతిని మెల్లగా నొక్కి, క్లేర్‌కు చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. విమల కళ్ళలో నీరు క్లేర్ చూడలేదు. కిటికీని అంటిపెట్టుకుని ఎంతోసేపు నుంచున్నది.

ఆమెను చూస్తుంటే క్లేర్‌కు జాలి వేసింది. కానీ మరుక్షణమే విరగబడి నవ్వాలని 'చెప్పేది ఒకటి చేసేది ఒకటి'అని ఎగతాళిచేస్తూ చెప్పాలని అనిపించింది.

విమలను పరీక్షగా చూస్తూ సమీపించింది. ఆమె ఏడుస్తూందని గ్రహించి జాలి పడింది. ఆమెలోని తుఫానును, తన పవిత్రమైన స్థానాన్ని నిలుపుకోలేక పోయాననే బాధను, క్లేర్ తనకు చిన్నచూపు చూచి 'ఇంతేనా' అంటూ నవ్వుతుందన్న భయాన్ని తొలగింప జేయాలని ఆత్రపడింది క్లేర్.

ఆమె చుట్టూ చేయివేసి లాలనగా అంది "ఓ. . . కమాన్. . . ఏమీ కానందుకే ఇంత ఇదై పోతున్నావు. మెహతా చాలా మంచివాడు. నాకు చాల సంతోషంగా ఉంది. అన్ని ఏర్పాట్లు కాగానే పెళ్ళి చేసుకుంటారు. ఇక భయం దేనికి? ముఖం కడుక్కుని ఇక ఎంతో కాలం కలిసి ఉండము. సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుందాం."

విమల విస్తుపోయి చూస్తూంది "క్లేర్. . . నే నంటే అసహ్యం వేయటం లేదూ? నువ్వుగాని రాకపోయి ఉంటే. . . బాబోయ్!. . . క్లేర్ లోలోపల నవ్వుకుంటున్నావు కదూ? ఏవో సంప్రదాయాలు, కట్టుడులు, ఆచారాలంటూ మాట్లాడిన నన్ను చెప్పాలని లేదూ? క్లేర్. . . ఏ మేమి అనాలనుకున్నావో అనెయ్. . ." అంటూ రెండు చేతుల్లోను ముఖాన్ని దాచుకుని వెక్కిళ్ళు పెట్టింది.

క్లేర్ ప్రశాంతంగా చూస్తూ ఆమెను సోఫాలో కూర్చుండజేసింది. "అలా అనిపించింది గానీ నువ్వు దేవతవు కావు. మామూలు మనిషివి. నా లాంటి దానివి. అసలే కృంగిపోతున్న నిన్ను మరీ క్రుంగదీయలేను. క్లిష్టమైన పరిస్థితుల్లో చిక్కుకున్నావు కాబట్టి నీకు నా పరిస్థితి అర్థమై ఉంటుంది. సహస్త్రీని అంత సులభంగా కించపరిచి చిన్నచూపు చూడకు. దేవుడు మహా గొప్పవాడేగానీ సంఘటిల్లే ఒకానొక పరిస్థితి ఇంకా గొప్పది. దాన్ని జయించగలిగే శక్తి అందరికీ ఉండదు. అసలు కోటి కొక్కరుంటారేమో! అన్నీ తెలిసినా బలహీనులమై పోతాము. ఈ పశువాంఛ లేకపోతే ఈ కష్టాలు సమస్యలు ఎక్కడినించి వస్తాయి. ఒక లోకోక్తి ఉంది దుఃఖాన్ని కష్టాల్ని అదుపున బెట్టి జయించగల శక్తి ప్రతి ఒక్కరికీ ఉంటుందట, అసలు దుఃఖంలో కష్టాల్లో మునిగి తేలుతున్న వాడికి తప్ప. . . ! బహుశః నన్నుగూర్చిన విషయాలు సానుభూతితో వింటావనుకుంటాను" పాపను పెంపకాని కివ్వకూడదని తేల్చుకున్నాను. రహస్యంగా పెళ్ళాడాలని నిశ్చయించుకున్నాము."

క్లేర్ నవ్వింది కానీ కళ్ళలో నీళ్ళు సుళ్ళు తిరిగాయి. "నా కెంత ఆనందంగా ఉందో తెలుసా? నా ఆనందంలో పాలు పుచ్చుకుని సంతోషించే వా రున్నారని ఇంకా సంతోషంగా ఉంది."

విమల ఆమె రెండు చేతుల్ని అందిపుచ్చుకుంది. "కానీ నీ బాధనుకూడా అర్థం చేసుకుని ఓ చిన్న ఓదార్పుమాట అని ఉంటే ఆ నాడు నీ కింకా సంతోషం ఉండేది. ఇకనించి సుఖదుఃఖాలలో పాలు పుచ్చుకోవటం నేర్చుకుంటాను. దూరంగా పవిత్రంగా ఉన్నానని విర్రవీగుతూన్న నాకు కనువిప్పు కలిగించావు" అంటూ ఆర్ద్రనయనాలను తుడుచుకుంది.

ఆకాశంలో నక్షత్రాలు అందంగా మినుకుమినుకుమంటున్నాయి. ★